

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/750/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313225672
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313225672.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel a.s., Bratislava, Mlynské Nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovaným: 1/ T. J., nar. XX.XX.XXXX, L. XXXX, 2/ S. Y., nar. XX.XX.XXXX, J., I. XXX/X, o zaplatenie 1.621,78 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 8C 26/2014-64 zo dňa 24. júla 2014, vo vyhovujúcom výroku vo vzťahu k žalovanej 2/, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k žalovanej 2/ a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 398,32 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 265,55 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V ostatnej časti súd žalobu zamietol a o trovách konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 470 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vecne odôvodnil tým, že dňa 6.11.1996 žalobca uzatvoril s Y. J. zmluvu o dodávke plynu. Na základe prihlášky k odberu zemného plynu žalobca ako dodávateľ dodával Y. J. ako odberateľovi zemný plyn do miesta odberu určeného v zmluve a odberateľ sa zaviazal uhradiť dodávateľovi cenu za dodaný zemný plyn. Žalobca vystavil za odber zemného plynu Y. J. nasledovné faktúry: faktúra č. 7412784738 v sume 528,80 euro s dátumom splatnosti 12.4.2012, faktúra č. 7413717207 v sume 812,15 euro s dátumom splatnosti 31.12.2011 a faktúra č. 7434055201 v sume 204,55 euro s dátumom splatnosti 31.12.2010. Z dôvodu neplnenia finančných záväzkov zo strany odberateľa žalobca vystavil odberateľovi faktúru č. 4900047561 na sumu 76,28 euro s dátumom splatnosti 9.3.2012. V súvislosti s nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vystavil žalobca odberateľovi nasledovné faktúry: faktúra č. 3610000193 v sume 1 euro s dátumom splatnosti 7.3.2011, faktúra č. 3110050886 v sume 2 euro s dátumom splatnosti 26.1.2012, faktúra č. 3140024051 v sume 2 euro s dátumom splatnosti 24.2.2011 a faktúra č. 3301003250 v sume 15 euro s dátumom splatnosti 28.2.2011. Z obsahu spisu Okresného súdu v Galante sp.zn. 16D/124/2007 Y. J. nar. XX.X.XXXX zomrela dňa XX.X.XXXX. Na základe Osvedčenia o dedičstve vydaného notárkou JUDr. Alenou Kováčovou súd zistil, že čistá hodnota dedičstva predstavuje sumu 20.000,- Sk ako hodnota podielu 6/24 na nehnuteľnostiach v katastrálnom území L. zapísané na LV č. XXX parc. č. 899 zastavané plochy a nádvoria o výmere 266 m², parc. č. 900 zastavené plochy a nádvoria o výmere 165 m², rodinný dom súp. č. XXXX na parc. č. 899, rodinný dom súp. číslo XXXX

na parc. č. 900. Z dedičstva po Y. J. nadobudol T. J. 3/20 na nehnuteľnostiach a S. Y. nadobudla 2/20 na nehnuteľnostiach.

Zákon zakotvil zásadu, že dedič zodpovedá iba za dlhy, ktorých výška nepresahuje výšku ceny nadobudnutého dedičstva. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že hodnota dedičstva po Y. J. činí 20.000,- Sk/ 663,87 eur. Po Y. J. dedili žalovaní 1/ a 2/. Žalovaný 1/ zdedil 3/20 z nehnuteľností a žalovaná 2/ zdedila 2/20, žalovaný 1/ vo finančnom vyjadrení zdedil 398,32 eur a žalovaná 2/ vo finančnom vyjadrení zdedila 265,55 eur (sumu 663,87 euro rozdelil v pomere 3:2 kde 3 je podiel žalovaného 1/ a 2 je podiel žalovanej 2/). Súd zaviazal žalovaných na zaplatenie spolu 663,87 eur, čo tvorí hodnotu dedičstva po Y. J., a preto v ostatnej časti bola žaloba zamietnutá.

V zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná 2/. Navrhla, aby odvolací súd vydal rozsudok, ktorým žalovaný 1/ bude povinný zaplatiť žalobcovi 663,87 eur, v ostatnej časti súd žalobu zamietne a o trovách konania rozhodne tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Dôvodila, že žalobca vystavil pre odberateľa Y. J., ktorá zomrela v roku XXXX faktúry v rokoch 2010 až 2012, čo je až 5 rokov po jej smrti. Žalovaný 1/ od smrti matky sám užíva dedičstvo, sám obýva zdedený dom a zároveň bol jediným odberateľom plynu za ktorý sú vystavené faktúry. Faktúry boli vystavené na adresu jeho trvalého pobytu. Dve faktúry boli vystavené v rokoch 2010 až 2012, žalobca a žalovaný 1/ mali mať uzatvorenú novú zmluvu o dodávke plynu a keďže žalovaná 2/ žije mimo adresy dedičstva o faktúrach, ktoré boli adresované na adresu pobytu žalovaného 1/ po smrti matky, nemala vedomosť. Zároveň uviedla, že žalovaný 1/ jej nikdy nevyplatil časť dedičstva, na ktorú má nárok. Záverom uviedla, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav, pričom odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov.

Žalobca a žalovaný 1/ odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu sa nevyjadrili.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má aspoň základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania teda (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 2/ nie je dôvodné, keďže rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutom vyhovujúcom výroku vo vzťahu k žalovanej 2/ vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti, v ktorej žalovanej 2/ bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 265,55 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

V zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

Z podaného odvolania žalovanej 2/ vyplýva odvolací dôvod uvedený v § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. teda neúplné zistenie skutkového stavu veci, pretože súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Účastníci konania majú povinnosť tvrdenia t.j. povinnosť uvádzať rozhodujúce skutočnosti, a súčasne majú dôkaznú povinnosť t.j. povinnosť navrhovať dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazných prostriedkov vykonajú rozhodne súd (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Súd teda nemá povinnosť vykonávať všetky navrhnuté dôkazné prostriedky. Ak súd v priebehu konania nevykoná všetky dôkazné prostriedky navrhované účastníkmi, respektíve vykoná iné dôkazné prostriedky na zistenie skutočného stavu, nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Ak, ale súd nevykoná niektoré z dôkazných prostriedkov, ktoré boli navrhnuté, a v dôsledku toho dôjde k neúplnému zisteniu skutkového stavu, je to dôvod na podanie odvolania.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v odvolaní možno uvádzať nové skutočnosti alebo dôkazy iba obmedzene a to len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený o tom, že všetky dôkazné prostriedky a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a napokon účastník ich bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Na základe uvedeného možno konštatovať že žalovaná 2/ v odvolaní uvádzala návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré neuplatnila pred súdom prvého stupňa. Žalovaná 2/ nemôže uvádzať nové skutočnosti alebo označovať, prípadne predkladať nové dôkazné prostriedky, pretože nesplnila podmienku, že nebola riadne poučená podľa § 120 ods. 4. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 24. júla 2014 vyplýva, že na pojednávaní bola prítomná žalovaná 2/, ktorá uviedla, že súhlasí, aby bola zaviazaná na zaplatenie podľa podielu čo nadobudla z dedičstva do výšky toho čo z dedičstva získala. Následne prvostupňový súd dal poučenie v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. po ktorom sa žalovaná 2/ vyjadrila, že

nemá žiadne návrhy na dokazovanie a napokon súd prvého stupňa vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvého stupňa žalobe žalobcu vyhovel a žalovanej 2/ uložil povinnosť na zaplatenie sumy 265,55 eur, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vrátane rovnako vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a preto mu ich náhrada nebola priznaná.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.